

Герцик Мирослав Степанович

6 грудня 1935 р., Болехів, Івано-Франківська область – 24 вересня 2024, Львів

Закінчив: Львівський державний інститут фізичної культури з відзнакою (1957).

Спортивна діяльність: весляр-каноїст, чемпіон СРСР (1962), неодноразовий чемпіон України (1959–1963). Майстер спорту СРСР (1959). Виховав 9 майстрів спорту міжнародного класу, 48 майстрів спорту, серед них чемпіони України, СРСР, Європи, світу.

Працював: тренер Львівського ДСТ «Спартак» (1957-1963, 1969-1990); голова Львівського міського комітету з фізичної культури і спорту (1963-1969); голова Львівського обласного спортивного комітету (1990-1992); ректор (1992-2006), доцент кафедри олімпійської освіти (2007–2020) Львівського державного університету фізичної культури імені Івана Боберського.

Напрями наукових досліджень: організація та методика підготовки спортсменів високого класу; спорт і проблеми виховання української молоді; роль спорту в системі виховання української молоді; проблеми фізкультурно-спортивного руху сучасності.

Доцент (1995). Почесний ректор Львівського державного університету фізичної культури (2007). Член-кореспондент Української академії наук (2007).

У 1990 році був одним з організаторів новоствореної Української спортивної асоціації та ініціатором і засновником, а згодом віце-президентом Національного олімпійського комітету України (1990—1999). Очолював гуманітарну секцію відділення фізичної культури Української академії наук, член правління Львівського обласного товариства «Просвіта» та товариства «Україна-Світ».

Державні, галузеві та громадські нагороди й відзнаки: Заслужений тренер України (1967); орден «За заслуги» III ступеня (2005); почесна відзнака Кабінету Міністрів України; нагрудний знак «Петро-Могила»

(2006); Почесна відзнака Національного олімпійського комітету України (2001); Відзнака Європейського олімпійського комітету (2002); Почесна відзнака імені професора Івана Боберського (2011); «Відмінник освіти України» (1997); медаль «Будівничий України» Всеукраїнського товариства «Просвіта» (2001); ювілейна медаль «20 років незалежності України» (2011); номінований до зали слави Музею українського спорту США та нагороджений почесною відзнакою №7 товариства «Україна-Світ» (2019).

Автор, співавтор близько 60 наукових праць з проблем фізичного виховання та спорту.